

Het mantelzorgontbijt: in gesprek met de mantelzorger

"Er is geen geld voor een goede verzorging van mijn vrouw, maar er zijn wel miljoenen beschikbaar voor Inverdan!"

De gefrustreerde uitspraak van een mantelzorger die ons het treurige relaas vertelt over de thuisverzorging van zijn zieke vrouw en alle problemen waar hij thuis, en ook later toen zij moest worden opgenomen in een Zaanse verzorgingshuis, mee te maken kreeg. Hij is een en geboren en getogen Zaanammer, die zijn verhaal bevlogen en welbespraakt met ons deelt. Zijn relaas is schrijnend, hij vertelt over betutteling en over instanties die niet meewerkten, en over onvoldoende zorg wegens personeelstekort.

Zelf probeert hij, ondanks zijn hoge leeftijd, nog steeds het leven van zijn vrouw zo aangenaam mogelijk te maken, hij doet zijn uiterste best, maar hij begrijpt niets meer van de gemeente Zaanstad.

En met hem vele andere mantelzorgers.

Wij, Natasja Groothuismink en Mariska Schuttevaër, zijn op 6 november namens ROSA aanwezig bij het mantelzorgontbijt in wijksteunpunt de Boed, georganiseerd door Centrum Mantelzorg.

De mantelzorgers zelf komen aan het woord, we horen het verhaal van een jonge vrouw die al vanaf haar dertiende voor haar moeder en zusje zorgt. Een andere vrouw vertelt over de jarenlange verzorging van haar man, nadat hij werd getroffen door een beroerte. We maken kennis met iemand die al twintig jaar voor haar zieke dochter zorgt. En later praten we in kleine groepjes verder met mantelzorgers en andere vertegenwoordigers uit de politiek en maatschappelijke instanties.

De mantelzorgers hebben allemaal een ander verhaal, maar zij hebben vooral veel gemeen: Op de eerste plaats hun enorme doorzettingsvermogen en betrokkenheid, de positieve manier waarop zij steeds maar doorgaan is bewonderenswaardig, hun openhartigheid is leerzaam, maar hun verhalen zijn vaak aangrijpend.

Er is onvoldoende bekend waar zij terecht kunnen voor hulp, op emotioneel, praktisch en financieel gebied. En als zij dan de weg hebben gevonden in de wirwar van instanties en regelgevingen, hebben ze te kampen met onbegrip en traag werkende instanties (ik sprak een mevrouw die een jaar lang moest wachten op een douchevoorziening voor haar dochter). Hulpmiddelen aanvragen is sowieso vaak een hele strijd, als je ze al vergoed krijgt.

Er is veel behoefte aan zo nu en dan eens tijd voor henzelf, maar het is heel moeilijk om een vaste beroepskracht te krijgen die het zo nu en dan eens over neemt, en er is een tekort aan vrijwilligers.

De zorg over de toekomst is groot, mantelzorgers zijn bang dat professionele hulp verder wegbezuinigd wordt, of onbetaalbaar zal worden, en ze zijn bang dat vergoedingen voor medicijnen en hulpmiddelen nog minimaler zullen worden dan ze al zijn.

Mantelzorgers zijn mensen die zich belangeloos inzetten voor de zorg van een familielid, vriend(in), buur of bekende.

Door bezuinigingen is het werk van mantelzorgers steeds zwaarder geworden, het is geen zeldzaamheid dat de mantelzorger zelf op een gegeven moment psychische en/of lichamelijke klachten ontwikkelt door de altijd maar doorgaande zorg voor iemand anders.

ROSA deelt de zorgen van de mantelzorgers. ROSA zal erop toezien dat de mantelzorgers door de komst van de sociale wijkteams daadwerkelijk één aanspreekpunt zullen krijgen, en dat de wijkteams de mantelzorgers ook echt de hulp gaan bieden die zij nodig hebben.

ROSA is zich bewust van de maatschappelijke waarde van de mantelzorger. ROSA is er voorstander van ervoor te zorgen dat mensen zo lang mogelijk in hun eigen woonomgeving kunnen blijven wonen. Hierbij kan echter niet enkel uitgegaan worden van eigen kracht. Het inzetten van vrijwilligers en mantelzorgers heeft wat ROSA betreft zijn grenzen. Zorg op maat moet een flexibele samenwerking kunnen zijn tussen vrijwilligers en professionals met als doel zo hoog mogelijke kwaliteit en welbevinden. Vrijwilligers en mantelzorgers moeten begeleid worden en moeten kunnen terugvallen op professionele zorg.

Het mantelzorgontbijt stond in het teken van de mantelzorger, die zelf eens zijn of haar verhaal kon doen. Graag bedanken wij Centrum Mantelzorg voor dit uitstekend georganiseerde initiatief.

MS, 9 november 2013